

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

navrhovatele: **J. H.**
bytem Ř. 770, B.
zastoupený Mgr. Miroslavem Burgetem, advokátem
sídlem nám. T.G. Masaryka 11, Prostějov

proti
odpůrci: **městys Buchlovice**
sídlem nám. Svobody 800, Buchlovice

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy - regulativu „bez možnosti chovu drobného zvířectva“ v části 2.2.3. regulativů územního rozvoje Plochy bydlení – individuální bydlení čisté (Bc), Územního plánu obce Buchlovice schváleného usnesením zastupitelstva obce Buchlovice ze dne 29.6.2006, č.j. 16/3/2006,

takto:

- I. Návrh se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se domáhá zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Buchlovice schváleného usnesením zastupitelstva obce Buchlovice ze dne 29.6.2006, č.j. 16/3/2006, v části týkající vymezení regulativů plochy bydlení – individuální bydlení čisté (Bc), které nepřipouští v této ploše chov drobného zvířectva.
2. Podle § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), ve znění ke dni podání návrhu, je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.
3. V nyní posuzované věci se jedná o tzv. incidenční přezkum ve smyslu § 101a odst. 1 věty druhé s.ř.s. Návrh byl podán dne 9.1.2019 společně se žalobou proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 21.11.2018, č.j. KUZL 74098/2018, sp. zn. KUSP 77115/2012 ÚP-Ha, kterým bylo zčásti změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Úřadu městyse Buchlovice ze dne 12.10.2012, č.j. 1287/2011-21-D-Zam, jímž byla zamítnuta žádost navrhovatele o dodatečné povolení stavby „konstrukce 6 ks – voliéry pro chov exotického ptactva“ na pozemcích parc. č. x a parc. č. x v k.ú. x, neboť

se nachází v ploše čistého bydlení individuálního (Bc), kde je podle platného územního plánu takový chov nepřipustný.

4. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.
5. Napadený územní plán byl schválen usnesením zastupitelstva obce Buchlovice ze dne 29.6.2006, č.j. 16/3/2006, a to ve formě obecně závazné vyhlášky obce Buchlovice č. 05/2006 Sb., o vyhlášení závazné části územního plánu obce Buchlovice. Tato vyhláška nabyla účinnosti dne 15.7.2006. Lhůta k jeho napadení společně s rozhodnutím správního orgánu by žalobci v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2016, č.j. 5 As 194/2014-36, který se zabýval výkladem § 101a odst. 1 věty druhé s.ř.s. ve spojení s § 101b odst. 1 s.ř.s. ve znění přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 225/2017 Sb.“), běžela ve lhůtě pro společně podávanou žalobu, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v původním znění § 101b odst. 1 s.ř.s. (která činila tři roky ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti). Ve smyslu dřívější právní úpravy obsažené v § 101a odst. 1 věty druhé ve spojení s § 101b odst. 1 s.ř.s. by tedy žalobci v tomto případě lhůta k napadení opatření obecné povahy neuplynula ani po třech letech od nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy a byla by vázána pouze na dvouměsíční lhůtu k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí.
6. Zákonem č. 225/2017 Sb. zákonodárce § 101b odst. 1 s.ř.s. s účinností od 1.1.2018 změnil tak, že návrh na zrušení opatření obecné povahy lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí.
7. Jak vyplývá z části třicáté druhé zákona č. 225/2017 Sb., čl. XXXVIII (přechodná ustanovení), v případě opatření obecné povahy, která nabyla účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (což se týká nyní napadeného opatření obecné povahy), běží lhůta podle § 101b odst. 1 s.ř.s. ve znění tohoto zákona, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud lhůta podle tohoto ustanovení, ve znění ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplynula přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo neuplyne za dobu kratší než 1 rok ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
8. Z citovaných přechodných ustanovení k zákonu č. 225/2017 Sb. vyplývá, že žalobci lhůta k napadení opatření obecné povahy vydanému přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (nyní lhůta jednorocní) běžela ode dne nabytí účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., tedy od 1.1.2018, a uplynula dne 1.1.2019.
9. Jelikož žalobu proti rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 21.11.2018, č.j. KUZL 74098/2018, sp. zn. KUSP 77115/2012 ÚP-Ha, společně s návrhem na zrušení části územního plánu obce Buchlovice podal žalobce až dne 9.1.2019, jedná se o opožděně podaný návrh, neboť z §

101b odst. 1 věty druhé jednoznačně vyplývá, že zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí.

10. V daném případě tedy nejsou splněny podmínky pro to, aby mohl soud přistoupit ke zkoumání zákonnosti napadené části opatření obecné povahy. Zdejší soud proto návrh podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. pro opožděnost odmítl.
11. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s.ř.s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. února 2019

David Raus
předseda senátu